

kasser om Bevilling til Dækning af Trykningsudgifter til en Betænkning, som Udvalget har, at afgive. Om dette Andragende siger det ærede Udvalg, at det ikke gjør nogen Indstilling af den Grund, at der ikke foreligger noget Svar fra Finantsministeren, men Finantsministeren har henvist Sagen til mig, og Sagen er af mig bleven expederet til Kjøbenhavn's Magistrat i den Retning, at jeg ikke har fundet Anledning til at bevilge den omhandlede Understøttelse af 600 Kr. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at der foreligger ikke nogenjomhelst Oplysning om Bestaffenheden af dette Materiale, om Bestaffenheden af det Arbeide, den statistiske Bearbejdelse af disse, man vil foretage, hvem der skal foretage dem osv. Der foreligger ikke nogenjomhelst Oplysning derom, og Summen, de 600 Kr. er derhos et saa ringe Beløb, naar man ser hen til, at det er 80 Sygeföreninger der skulle bidrage hertil, det svarer altsaa til c. 7 à 8 Kr. for hver Forening. Der synes ikke at være nogen særlig Trang til af Statskassen at understøtte Bearbejdelsen af dette Materiale, naar man slet ikke har nogenjomhelst Forestilling om, hvordan denne Bearbejdelse vil blive, ikke nogenjomhelst Grund til det, da det maatte være den letteste Sag af Verden for disse 80 Sygeföreninger at tilveiebringe de ompurgte 600 Kr.

Sagen [Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds]: Der er to Indstillinger, om hvilke jeg kunde ønske at sige et Par Ord. Den første er Indstillingen under Nr. 1, Betænkningens Nr. 86. Den høitærede Minister udtalte, at han med Hensyn til „Husmandsbladet“ nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være ret at understøtte dette Blad eller ikke, men den høitærede Minister sagde ikke, hvorpaa denne Tvivl var grundet. Den kan muligvis være begrundet deri, at den Mand, der staar for Ledelsen af dette Blad og for den store Bevægelse ude i Landet, som knytter sig til dette Blad, ikke skulde være i Stand til at lede denne Bevægelse i det rette Spør. Det er imidlertid min Opfattelse og min Mening, at man næppe let vilde have kunnet faae en Mand, der mere end han egnede sig dertil. Han har virket i en Række af Aar nebe i Sønderjylland, bestandig taget Del i, hvad der angik Landbruget og da navnlig det lille Landbrug, og man maa jo huske, at det lille Landbrug dernede er langt mere fremstredet end her i Landet, saa at han altsaa har havt Leilighed til at gjøre en god og rig Erfaring, hvorpaa han nu kan bygge heroppe. At han ikke dernede kunde blive ved at arbejde ved nordflæsvisgt Landbotidende og i de derværende Landbosforeninger, men er

taget herop til Danmark, er grundet i de ulykkelige Forhold, hvorunder Danske leve dernede for Tiden. Efter det, jeg her har udtalt og henvist til, tror jeg, at det er fuldt godtgjort, at Manden er fuldt kvalificeret til at staa i Spidsen for den Gjærning, han har begyndt her i Danmark, saa jeg tror ikke, at der fra denne Side kan reises nogen Undervendning imod at hde Tilskud til Bladet. Men jeg maa sœie til, at denne Mand betragter sin Opgave albeles ikke som en Spekulation for sig, og han har derfor sat sig i Forbindelse med en Del kyndige Mænd her i Danmark, navnlig Mænd, der ere kyndige paa det lille Landbrugs Omraade, for at gjøre Bladet saa alskidigt, saa godt og saa grundigt som mulig. Det er imidlertid Noget, man let vil kunne forstaa, at et saa stort Arbeide, som det virkelig er, der tager mange Kræfter i Brug, lægger Beslag paa mange Gyner og megen Tid, vil en enkelt Mand vanskelig kunne være i Stand til at gjøre, idet han ikke alene vil kunne hde de Ofre, som et saadant Arbeide kræver. Det er en Sag, der angaar de mange Tusinde Arbeidere, det er en Sag, der gaar ud paa praktisk at hjælpe det lille Landbrug, Husmændene frem, og hvor man derfor maa omhandle og drage frem mange rent praktiske Spørgsmaal, som f. Ex. om Frøavl, Gødehold, Plantning, Havedyrkning og alle mange andre praktiske Spørgsmaal, der, hvis de kunne gennemføres, ville være i Stand til at forbedre Husmændenes Kaar i en meget væsentlig Grad, og navnlig i vore Dage maa man jo med Glæde hilse ethvert Skridt, der gaar ud paa at forbedre netop de Smaas Kaar og de Smaas Stilling i Samfundet, saa at en Uafhængighed, større og bedre end den, de nu ere i Besiddelse af, kan vindes for dem. Derved vil der jo udredes megen Lykke og megen Hygge rundt omkring i de mange Hjem i vort lille Land. Naar jeg altsaa ser paa Sagen saavel som paa den Mand, der staar i Spidsen for den, mener jeg, at det vilde være fuldt begrundet, om hans Virksomhed ved Husmandsbladet kunde blive støttet ved en Understøttelse af Staten. Jeg kan vel uden at overdrive næsten sammenligne denne Sag med Fiskerisagen. Der blev hdet en aarlig Understøttelse til Fiskeritidende, og skulde ikke Husmandsagen være noget nær lige saa stor og lige saa vigtig? I alt Fald er den sikkert lige saa vigtig som Totalafholdsagen, der forleden blev henvist til Ministerens Overveielse. — Den anden Indstilling, jeg vilde omtale, er Indstillingen under Nr. 3. Jeg skulde ikke være kommen ind derpaa, dersom der ikke var en direkte Anledning dertil for mig. Andragerinden bor nemlig ganske nær